

Stilling og herigennem skaffer ham en særlig Indkomst, er der en vis Sandsynlighed for, at det Arbejde, han herved paatager sig, medfører, at han kan ofre sin anden Stats-tjeneste mindre Energi, end han ellers vilde kunne gøre, saa at der altsaa her efter mit Skøn foreligger en fornuftig Grund til at sige, at den paagældende Mand maa give Afkald paa nogen Indkomst sammenlignet med, hvad han vilde have, hvis han var fuldkommen Privatmand. Jeg kan derimod ikke se, at en Statsinstitution med Rette kan blande sig i dette Forhold, naar man staar overfor en Kommune, for om den paagældende Mand i givet Fald af Hensyn til sit kommunale Arbejde kan tage dette Arbejde eller ikke, er efter mit Skøn et Forhold, som kun vedrører ham og den paagældende Kommune. Jeg synes altsaa, det er en Fejl, at man fra Statens Side gennem det omtalte Cirkulære har blandet sig heri.

Det er jo efterhaanden ikke ualmindeligt — ja, man kan vel sige, at det er efterhaanden ganske almindeligt —, at Kommunalbestyrelser til Kommunens Tjenestemænd stiller det Krav, at de ikke maa have andet Arbejde end det for Kommunen, medmindre Kommunalbestyrelsen giver dem Tilladelse til det. Naar nu i et Tilfælde som dette en Tjenestemand kommer og spørger, om han maa have dette Ekstraarbejde eller ikke, synes jeg, at det med fuldkommen samme Begrundelse, som jeg udfra mit Synspunkt har givet for det fornuftige i, at Ministeren har nedsat Lønnen for de paagældende statsansatte Tjenestemænd, fra Kommunens Side kan siges: Javel, det maa du godt, men det vil jo gaa ud over dit andet Arbejde, og som Følge deraf maa vi have et eller andet Beløb, maaske til en Assistent i din Virksomhed, og dette Beløb maa du udrede. Men takket være Cirkulærets Bestemmelser vil den paagældende Mand efter mit Skøn i mange Tilfælde ikke have et tilstrækkeligt Beløb til deraf at kunne lønne en saadan passende Medhjælp. Det forekommer mig, at naar der skal skæres ned overfor de kommunale Tjenestemænd, bør det ikke være Staten, der gør det; men det bør være Kommunen, og de Penge, der eventuelt herved spares, bør ikke gaa i Statens Lomme, men i Kommunens.

Det er disse Tanker, jeg her gerne har villet give Udtryk, ikke i Forventning om, at der vil ske nogen Forandring, men i den personlige Overbevisning, at det, der her er gjort, ikke er helt logisk rigtigt.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker det ærede Udvalg for den velvillige Be-

handling. Udvalget har undergivet Justitsministeriets Budget. Med Hensyn til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte, vil ærede Medlemmer have lagt Mærke til, at det nævnte ærede Medlem ikke een, men to Gange fremhævede, at han ikke fremsatte disse Bemærkninger i Forventning om, at der vilde ske nogen Forandring, men kun, fordi han ansaa Kritikken for berettiget. I denne stærke Fremhæven af det første tør man vel ogsaa anse inkluderet en stiltiende Indrømmelse af, at Kritikken dog ikke er saa stærkt berettiget, som det ærede Medlem paa Forhaand gav Udtryk. Thi i modsat Fald, hvis denne Kritik var berettiget, er der ingen Tvivl om, at med det velvillige Forhold, der bestaar mellem det ærede Medlem og mig, og med den Højagtelse, han nærer for mig, maatte han have Ret til at nære den allerstørste Forventning om, at den vilde blive efterkommet.

Men det er ogsaa, som jeg siger: Kritikken er ikke berettiget. Thi der er tre Grunde, der taler for at ligestille de her omhandlede kommunale Tjenestemænd med Statstjenestemændene. Den første Grund er den, at naar en Tjenestemand er fast ansat og pensionsberettiget i Kommunen, er hans Stilling i alt væsentligt som en Stats-tjenestemands, og saa er der ingen særlig Grund til, naar Staten paatænker at indføre en Ordning som denne, at stille ham anderledes end Statstjenestemændene. Den anden Grund er den, at naar man overvejer disse Spørgsmaal, vil man finde det urimeligt, at en Person, der i Forvejen har en vis højere fast Indtægt, faar ubegrænsede Indtægter gennem dette Bierhverv fra Staten, og det gælder i samme Grad, hvad enten der er Tale om en kommunal Tjenestemand eller en Statstjenestemand. Derfor vil Befolkningen udmærket godt forstaa, at man siger: Vi gør dig til motorsagkyndig, men da du i Forvejen har en Stilling, som i al Almindelighed kan siges at kræve din normale Arbejdskraft, vil vi ikke have, at dette Bierhverv muligvis ikke bliver passet, og som Følge deraf sætter vi en Grænse for den Udstrækning, i hvilken du maa have dette Bierhverv. Det er det andet Hensyn. Og det tredje Hensyn, som det ærede Medlem som Medlem af Finansudvalget heller ikke burde underkende Rigtigheden af, er det, at det for mig ikke har været helt uden Betydning at faa saa mange Penge i Statskassen som muligt ad denne Vej.

Korsgaard: Jeg konstaterer med stor Tilfredshed, at jeg staar i et godt Forhold